

prac. č.: 0547r

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 7. 6. 2015

podpis: [Podpis]

MVCRP013F3ZY

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

V Praze 7. června 2015
Č.j.: MV-50091-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala roz. ar. 13.1.1962 Jembajevo – Ruská federace, (dále jen „žadatelka“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 7.1.2015, č.j.: VS-25/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byl zahrnut nezletilý syn, nar jumeň – Ruská federace, (dále také „nezletilý“), oba státní občané Ruské federace, oba trvale bytem a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žadatelka prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje požádala o udělení státního občanství České republiky na základě žádosti, do které zahrнула nezletilého (dále jen „žádost“). Žadatelka a nezletilý jsou státními občany Ruské federace. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce i nezletilému povolen ke dni 24.2.2004.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka a nezletilý splňují podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Z výpisů z Rejstříku trestů fyzických osob ze dne 17.1.2014 nevyplývají o žadatelce a nezletilém žádné informace o jejich případném odsouzení. Splňují tak podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství. Žadatelka splnila rovněž podmínku

Vypraveno dne:

podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť prokázala znalosti českého jazyka, a to pohovorem před Krajským úřadem Karlovarského kraje, jak vyplývá ze záznamu a protokolu ze dne 27.11.2013, jež je součástí spisu. Nezletilý splnění této podmínky neprokazuje.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť řádně a včas neplnila povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Z dokladů Všeobecné zdravotní pojišťovny, konkrétně z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), bylo zjištěno, že žadatelce jako samoplátci pojistného vznikaly nedoplatky v průběhu let 2006 – 2012 a v roce 2014, a to v prosinci 2006 ve výši 3 222 Kč, v dubnu 2008 ve výši 9 720 Kč, v květnu 2009 ve výši 10 800 Kč, v září 2010 ve výši 8 640 Kč, v červenci 2011 ve výši 6 480 Kč, v dubnu 2014 ve výši 2 636 Kč. Dluhy na sankčním penále činily celkem 2 549 Kč.

Ministerstvo vnitra mohlo žadatelce nespĺnění uvedené podmínky podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Žadatelka ve své žádosti žádné takové důvody nedoložila, proto se Ministerstvo vnitra rozhodlo podmínku neprominout, a žádosti o udělení státního občanství České republiky rozhodnutím ze dne 7.1.2015, č.j.: VS-25/835.3/2-2014, nevyhovět.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7.1.2015, č.j.: VS-25/835.3/2-2014, podala žadatelka včasný rozklad. K rozkladu žadatelka přiložila potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 26.1.2015, ve kterém je uvedeno, že nemá k tomuto datu evidován žádný splatný nedoplatek pojistného ani penále. Dále k rozkladu přiložila vyúčtování pojistného za období od 1.1.2006 do 23.1.2015.

V rozkladu žadatelka uvedla, že je pravdou, že jí v některých měsících vznikl dluh na pojistném, a to z důvodu nepravidelností splátek pojistného. Pojistné hradila vždy v plné výši jednou ročně, a to zpravidla na období jednoho roku předem. Podle žadatelky se tedy v některých měsících dostala do prodlení s platbou pojistného, v jiných obdobích byl naopak na účtu zdravotního pojištění evidován přeplatek. Konstatovala, že přeplatky na pojistném byly výrazně vyšší, než zmíněné nedoplatky (např. k 9.1.2015 evidován přeplatek pojistného ve výši 14 904 Kč, k 7.4.2014 přeplatek pojistného ve výši 11 480 Kč, k 22.1.2013 přeplatek pojistného ve výši 12 960 Kč, k 8.3.2012 přeplatek pojistného ve výši 10 800 Kč). Naproti tomu uvedla,

že nedoplatky na pojistném byly řádově nižší (v roce 2014 nedoplatek pojistného ve výši 2 636 Kč, v roce 2013 nebyl evidován žádný nedoplatek pojistného, v roce 2012 nedoplatek pojistného ve výši 2 160 Kč). Žadatelka v rozkladu dále konstatovala, že v současné době nemá na pojistném evidován žádný nedoplatek, a nikdy se nevyhýbala splnění této povinnosti. Podle ní se nejedná o nesplnění povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, případně, že jsou dány okolnosti zvláštního zřetele hodné pro prominutí dotčené podmínky, a to za situace, kdy ostatní podmínky pro udělení českého státního občanství splnila. Žadatelka navrhuje napadené rozhodnutí změnit, a to tak, že se její žádosti vyhovuje.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se zákony.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Ministr vnitra se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně v tom smyslu, že žadatelka nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť řádně a včas neplnila povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ministr vnitra konstatuje, že zákon o státním občanství předpokládá soustavné a opakované plnění povinností vyplývajících z právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Pochybení v úhradě pojistného tak nelze označit za málo závažné, když k němu ze strany žadatelky docházelo opakovaně a dlouhodobě, přestože žadatelka v rozkladu konstatovala, že v současné době nemá na pojistném evidován žádný nedoplatek. Nelze také akceptovat námitku žadatelky uvedenou v rozkladu, tj. o nepravdelnosti splátek pojistného včetně důsledků, a konstatovat tak, že účel a smysl zákona o státním občanství byl z tohoto hlediska naplněn a v konečném důsledku splněna i tato podmínka pro udělení státního občanství České republiky, a to ani v intencích právní úpravy ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, tj. jejího případného prominutí z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministr se proto shoduje i se závěry Ministerstva vnitra k možnosti neprominutí podmínky podle právě citovaného ustanovení zákona o státním občanství, jak jsou uvedeny na straně 3 napadeného rozhodnutí. K námitce žadatelky, že hradila platby pojistného předem, ministr vnitra uvádí, že k úhradě docházelo vždy poté, kdy jí narostl dluh na pojistném za několik nezaplacených měsíců, a to v částkách nikoli nezanedbatelných. Poté vždy dluh uhradila částkou

o něco vyšší, než dlužila, avšak po několika měsících jí dluh na pojistném opět začal narůstat. Dluh na pojistném však měla žadatelka i v době podání žádosti, **naposledy k 10.3.2014 ve výši 2 636 Kč**. K řádné úhradě došlo teprve od dubna 2014, kdy uhradila pojistné předem, a to až do ledna 2015 a v lednu 2015 tento postup zopakovala. Ve všech předchozích obdobích platila žadatelka pojistné vždy teprve poté, co dluh narostl do řádově tisícových položek, v dubnu 2008 dlužila na pojistném částku ve výši 9 720 Kč, v květnu 2009 částku ve výši 10 800 Kč, v září 2010 ve výši 8 640 Kč, v červenci 2011 částku ve výši 6 480 Kč. Žadatelka tak nehradila pojistné řádně a včas.

V této souvislosti ministr vnitra konstatuje, stejně jako Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem, jehož řádné fungování je odvislé od řádné a včasné úhradě pojistného pro účely poskytování zdravotní péče pojištěncům. Platební nekázeň pojištěnců stabilitu a řádné fungování tohoto systému pak podstatným způsobem ovlivňuje.

Ministr vnitra, stejně jako správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí, musí konstatovat, že nebyly žadatelkou předloženy a Ministerstvem vnitra shledány důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodňovaly prominutí splnění dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, přestože žadatelka v rozkladu uvádí, že ostatní zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství splnila.

Ministr vnitra současně podotýká, že k případnému prominutí dotčené podmínky, podle platné právní úpravy, je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti vyhoví či nikoliv, a to dokonce i za předpokladu, že osoba žádající o udělení českého státního občanství splňuje všechny podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8.3.2000, vydaném pod č.j. IV. ÚS 586/99, výslovně uvádí: „....., že Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu způsobem, který z hlediska ústavnosti nevzbuzuje pochyb. V případech, kdy tento vztah nevzniká ex lege, ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství, ...“: Tuto tezi Ústavní soud České republiky dále rozpracoval v usnesení pod č.j. II. ÚS 624/06 - 1, ze dne 17.5.2007. V tomto usnesení je konstatováno: „Není pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou cizinci vstupovat na jeho území, pobývat na něm a případně získat státní občanství. Jinak řečeno, není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.“. Dále je v něm také uvedeno: „Zákon o nabývání a pozbytování českého občanství nezakotvuje nárok na získání

občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat. Jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti.“. K tomu ministr vnitra dále uvádí, že pokud není nárok na udělení státního občanství v případě, kdy žadatel splňuje všechny zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství, není nárok ani na prominutí některé z těchto podmínek v případě, kdy ji žadatel nespĺňuje.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

